

## DIVERSE

### Picătura de înțelepciune Înțelepciunea dintr-o poezie!

#### Când am cântat

Valentin Popovici

Când am cântat cu inima ușoară,  
Fără de griji un cântec alintat,  
Mi se părea că îngerii coboară  
În ritmul veseliei de chitară ...  
Știu însă azi că-atuncea n-am cântat!

Dar când am fost cu inima mâhnită,  
Sub cruce apăsât și-mpovărat,  
N-a fost nici melodie strălucită,  
Nici vers de poezie iscusită...  
Dar știu acum că-atuncea am cântat!

Când am cântat ca să se-audă bine,  
Cu sunet sigur, bine intonat,  
Să nu mai cânte nimenea ca mine,  
Și să fiu lăudat de orișicine...  
Oricum aș fi cântat, n-a fost cântat!

Dar când am fost cu inima zdrobită  
Și către Domnul bun am suspinat,  
Rugându-L să mă scoată din ispită.  
Și vocea mi-era-n lacrimi topită,  
Nu se-auzea nimic..., dar am cântat!

Ascultați Radio 9 FM pe 106,6 MHz sau  
pe website-ul bisericii noastre

#### Tehnoredactare:

Valentin David

#### Contact:

Telefon: 004-0255-542214

E-mail: maranata\_mn@yahoo.com

**Urmăriți serviciile bisericii pe internet LIVE la adresa:**

**www.maranata1.ro**

**sau pe adresa de Facebook a bisericii noastre**

### SĂRBĂTORIȚII LUNII MAI 2015 Domnul să te binecuvânteze !

Nistoran Ioan – 1 mai  
Chisaliță Ana – 1 mai  
Varan Emma – 7 mai  
David-Izvernar Mihaela – 10 mai  
Albu Aurica – 11 mai  
Iancu Floarea – 13 mai  
Pera Dumitru – 14 mai  
Marișescu Ion – 18 mai  
Gîrjan Ana – 18 mai  
Marișan Nicolae – 20 mai  
Șubert Maria – 24 mai  
Țuțuian Octavian – 25 mai  
Gașșea Nicolae – 25 mai  
Pavel Ștefania – 26 mai  
Borcean Valerica – 26 mai  
Boboescu Ana – 27 mai  
Marișescu Marius – 30 mai

### VERSETUL LUNII MAI 2015

*„Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.”*

Fapte 2:4

### ANUNȚURI

- Începând cu luna ianuarie 2015 s-a început o campanie puternică de promovare a bisericii noastre și a viziunii sale prin intermediul platformei de socializare Facebook. Periodic peste 3000 de prieteni ai paginii primesc un mesaj din partea bisericii. Dacă sunteți dintre cei care primiți mesaje de la noi vă rugăm să distribuiți mai departe.

- Pe website-ul bisericii noastre există posibilitatea susținerii proiectului educațional-evangelistic de construire a unei școli creștine prin donații în sumă fixă de 10 euro folosind plata cu cardul.

- Începând cu luna iunie 2013 prin intermediul bisericii noastre se derulează un nou proiect, de aceasta dată unul cu caracter social, intitulat **Ana & Ana**. Proiectul are în vedere ajutorarea familiilor de frați și surori pensionari, cu venituri mici.



Anul VII, Nr.2 – MAI 2015  
GRATIS

## Biserica Baptistă Maranata Moldova Nouă

*“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeuul nostru, totdeauna și în veci de veci!”* - Mica 4:5

## Buletin inFormativ

### Marta și moartea - o neînțelegere de termeni

pastor Daniel Brânzei

Avem mari probleme de comunicare cu Dumnezeu sau ... El are mari probleme de comunicare cu noi ... Nu știu cum ar fi mai corect spus. Judecați și dumneavoastră. Am să iau drept exemplu o încercare nereușită de dialog între Fiul lui Dumnezeu venit în lumea noastră și Marta, una din senele noastre.

În Ioan 11, după ce intenționat l-a așteptat pe Lazăr să moară, Domnul Isus se duce să-l readucă la viață. Învățătorul este întâmpinat de două surori care-i reproșează același lucru: „Dacă ai fi fost aici n-ar fi murit fratele nostru”.

*„Marta a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu! Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu îți va da Dumnezeu.”*  
*Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.”*

*„Știu”, l-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.”*

*Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”*

*„Da, Doamne”, l-a zis ea, „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.” (Ioan 11:21-27)*

Nu e de mirare că Marta nu i-a dat un răspuns direct Domnului Isus. Afirmatia Lui i s-a părut prea șocantă, prea mare. Marta preferă un răspuns evaziv, refugiindu-și lipsa de pricepere în credința nestrămutată că „El este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume”.

Treceți și acest episod în suita neînțelegerilor dintre Domnul Isus și ascultătorii Lui de atunci și de acum. **Esența nepotrivirii este sensul în care noi folosim termenii noștri în realitatea Lui și felul în care El folosește termenii Lui în realitatea noastră.**

„Da, Doamne, cred!” a zis atunci Marta. Și totuși ... de două mii de ani murim! Murim bătrâni și murim tineri, murim în toate denomițiile creștine, murim în toate felurile, de boală, în accidente, în crime și asasinat, în morți năpraznice sau „de moarte bună”. Murim, murim și iar murim ... Cu miile, cu zecile de mii anual, cu sutele de mii, cu milioanele în cele douăzeci de secole scurse de atunci. Murim toți, murim pe rând, murim fiecare ... Ne mor părinții, ne mor frații, ne mor soții sau soțiile, și ce-i și mai tragic, ne mor copiii ...

Nu este deci de mirare că, luate la „face value”, la valoarea sensului lor imediat, cuvintele Domnului Isus au tulburat-o pe Marta și i-au dau pe față limitele și limitările credinței ei.

(continuare pe pagina următoare)

## MEDITAȚIE

(urmare pagina anterioară)

**„Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”**

1. **Afirmața pare a proclama venirea imediată a împărăției milenare.** Lazăr ar fi fost astfel „ultimul” care ar fi gustat moartea, urmând ca de-acum înainte „oricine crede în El să nu mai moară niciodată”. Marta se clatină la vestea aceasta. Și alături de ea ne clătinăm și noi. Ne clătinăm pentru că, în termenii noștri, cuvintele Domnului n-au fost adevărate. Nu este adevărat că „oricine crede în El” nu mai moare. A murit până la urmă și Lazăr, cel readus temporar la viață. A murit apostolul Iacov, în chiar primele capitole ale Faptelor Apostolilor. A murit Pavel. Au murit și Petru și Ioan. Au murit toți apostolii și rând pe rând toate personajele cu care ne-am întâlnit pe paginile Noului Testament. Să fi însemnat aceasta că niciunul dintre ei „n-au crezut” cu adevărat în Domnul Isus?

**„Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”**

2. Rostită în contextul morții și învierii lui Lazăr, **afirmația stupefiantă a Domnului Isus trebuie pătrunsă în termenii lucrării Lui mesianice.** Domnul Isus era Fiul lui Dumnezeu coborât din sferile cerești ca să trăiască vremelnic printre oameni. Prin lucrarea Lui, Dumnezeu a refăcut legătura dintre Creator și creatură, ruptă în clipa în care Eva și Adam au mâncat din pomul oprit. Cei dintâi oameni „au murit”, deși au continuat să trăiască. Existența lor a fost ruptă din părtășia dătătoare de viață cu Dumnezeu.

La această „moarte” s-a referit Domnul Isus când i-a vorbit lui Marta. Prin moartea și învierea lui Christos, pedeapsa pentru păcatul omenirii a fost ispășită și Creatorul Își poate chema creaturile la părtășia dintruneput. În mod similar și simetric, „cei ce cred în Christos „trăiesc” de-acum chiar dacă majoritatea vor trece prin „moartea fizică”. Viața spirituală primită prin reluarea părtășiei cu Dumnezeu continuă indiferent dacă, folosind terminologia lansată de apostolul Pavel, suntem „în trup sau fără trup” (2 Cor. 12:2).

Pentru noi, moartea trebuie să fie o continuare a vieții fizice. Aceasta este „realitatea noastră”. Pentru Domnul Isus, Învățătorul nostru, moartea este starea de despărțire de Dumnezeu, iar viața este reluarea părtășiei divine. Aceasta este „realitatea Lui”.

Când vorbim despre moarte, noi numărăm drumurile făcute la cimitir ca să punem în pământ trupurile neînsuflețite. Când Domnul Isus vorbește despre moarte, El suferă pentru prăpastia săpată între Dumnezeu și sufletele oamenilor și sărbătorește reușita reparației necesare pe care a venit să o facă.

Când vorbim despre viață, noi ne gândim „să mâncăm și să bem” într-o perspectivă mioapă, redusă la existența terestră. Aceasta este „realitatea noastră”. Când Domnul Isus vorbește despre viață, El o face în perspectiva existenței eterne, în care putem fi alături de Dumnezeu sau îndepărtați de El în separarea definitivă a chinului și a „întunecului de afară”. Aceasta este „realitatea Lui”.

În sensul Lui, în realitatea Lui, afirmația Sa „nu va muri niciodată” nu este o minciună, ci este cu totul și cu totul adevărată. Cine se întoarce la Dumnezeu prin credința în Domnul Isus (acel „cine crede în Mine”) intră într-o relație nouă cu Dumnezeu pe care nu o va mai pierde niciodată.

Nu ne mai rămâne decât să ne confruntăm ca și Marta, cu limitele și cu tăria propriei noastre credințe:

**„Crezi tu lucrul acesta?”**

## PAGINA ACADEMIEI ÎNGERAȘILOR



**„Învăț pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”**

educator Lorena Crenicean

Pentru că educația este o condiție de bază a succesului individual, dar și al comunității, cred că toți copiii merită șansa de a deveni adulți educați și membri activi ai societății, indiferent de mediul în care s-au născut, de confesiune sau de etnie. Odată cu nașterea, creșterea și dezvoltarea copiilor, aceștia încep să întâmpine greutăți, încercări, drumuri stâncoase și câteodată ocolitoare, iar pentru a depăși aceste obstacole, atât copiii, cât și noi, adulții, avem nevoie de rețeta succesului care nu este alta decât: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” (Ioan 14:6)

Cel mai minunat lucru este să-ți crești copilul cu frică de Dumnezeu, să-l ajuți să-L cunoască și să-L iubească pe Dumnezeu. Este minunat să știi că primele cuvinte rostite de copilul tău sunt rugăciuni dintr-o inimă curată și sinceră înaintea lui Dumnezeu și nu injurii sau alte vulgarități. Foarte important este ca încă din anii copilăriei, „cei șapte ani de-acasă”, să-i învățăm pe copii adevărurile absolute ale lui Dumnezeu. Aceste adevăruri vor clădi în copii un caracter sănătos, care va fi de folos societății și lui Dumnezeu: „**Învăț pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.**” (Proverbe 22:6).

Conștientă de lucrarea la care Dumnezeu m-a chemat și totodata de realitatea în care trăim, am decis să slujesc Domnului în acest Centru Educațional Creștin „Academia Îngerașilor”. Dumnezeu a pus în mine gândul că trebuie să îndrum copiii să-L caute pe Domnul „câtă vreme se poate găsi” (Isaia 55:6). Știam că acest lucru nu va fi întotdeauna ușor, chiar Isus atenționându-ne prin apostolul Ioan (16:33) că în lume vom avea necazuri, dar Dumnezeu are grijă ca de fiecare dată când ne aflăm în impas, El să vină în ajutorul nostru. De această dată mi-a vorbit astfel: „**Pot totul în Hristos care mă întărește**” (Filipeni 4:13) și atunci am știut că mâna Lui mă va păzi și mă va ocroti în orice vreme.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest loc de muncă minunat, pentru oamenii dedicați Lui cu care lucrez, pentru copiii din acest centru și nu în ultimul rând, pentru părinții copiilor. Dumnezeu mi-a arătat că merită să muncesc din toată inima pentru El, pentru că în viața copiilor și chiar a părinților se produc schimbări continue. Încă de la începutul anului școlar, unii am învățat, alții ne-am reamintit că Dumnezeu a creat lumea cu tot ce este pe ea, ne-a creat pe noi și tot ceea ce noi avem nevoie și de aceea am organizat „Zilele mulțumirii” în care am mulțumit cu toții prin activități și prin rugăciuni pentru părinții noștri, pentru sănătate, pentru hrană și pentru toate binecuvântările primite. De Crăciun, copiii au înțeles adevărata semnificație a sărbătorii, au înțeles că Domnul Isus ne iubește atât de mult încât s-a născut și a luat trup de om pentru fiecare dintre noi ca în final, de sărbătorile pascale, să moară pentru păcatele noastre iar mai apoi să învieze.

În preajma sărbătorilor pascale, într-o zi, la grădiniță a venit o mamă a unei fete care mi-a spus că, ajungând fetița acasă la sfârșitul programului grădiniței, i-a spus mamei să îi spargă nuci. Mama, neavând nici un ciocan pe lângă ea, a ales să spargă nucile în palme. A spart câteva nuci și apoi s-a lovit în palmă, i-a curs puțin sânge și i-a spus fetiței:

– „Vezi, din cauza ta mi-am spart palma și acum îmi curge sânge!” La care fetița, având o vârstă atât de fragedă (4 ani) dar totuși o gândire rațională, i-a răspuns mamei:

– „Dar de ce te plângi așa? Domnul Isus a murit pe cruce răstignit pentru noi și a avut cuie și în mâini și în picioare și nu s-a mai plâns! Înseamnă că El ne-a iubit mai mult...”

Așadar, este important să știm ce semănăm în inima copiilor ca să știm mai târziu ce vom culege. Semănați binecuvântări și binecuvântări veți culege!